

РЕШЕНИЕ

№ 788

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Й.Д.
като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20221110214342 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 21-4332-021061 от 15.10.2021 г., издадено от началника на група към ОПП-СДВР, с което на Д. А. Ф. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление, поради което се иска отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят, чрез своя процесуален представител поддържа жалбата със същите съображения и искания. Претендира присъждане на разноски.

АНО, редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по делото.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна.

На 01.10.2021 г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата около 08:34 часа в гр. София, по бул. Цариградско шосе пред номер 301, с посока на движение от ул. Д. Пешев към бул. Копенхаген, управлява мотоциклет марка Сузуки ГСР 600 с рег. № СТ 2070 Х, като при извършена проверка е било констатирано, че водачът управлява мотоциклета без поставена табела – нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 53 от ЗАНН, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Преди да се занимае с анализа на доказателствената съвкупност събрана по делото, съдът намира за необходимо да подчертае категорично, че фактическите констатации, до които са достигнали контролните органи, както в АУАН, така и НП, не се ползват с никаква презумптивна доказателствена сила. Тези констатации (в АУАН и НП), подлежат на доказване с всички допустими гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства и това следва най-малкото от конституционно установения принцип на презумпцията за невиновност. В този смисъл е и ППВС № 10/1973 г., т. 7, които разрешения са актуални и днес и от които съдът не намира основание да отстъпи. Да се приеме обратното, означава да се размести доказателствената тежест, а това води до там обвиненото лице да доказва своята невинност, което е пряко и драстично нарушение на презумпцията за невиновност, уредена в чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 6, пар. 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), както и чл. 3 и чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 09.03.2016 г., относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, както и чл. 48, ал. 1 от Хартата на основните права на ЕС (ХОПЕС).

Съдът намира, че приетите в НП фактически положения не се установяват от наличната доказателствена съвкупност. По делото беше

разпитан актосъставителят, който не може да си спомни и да даде каквито и да било сведения за процесния случай. Изложените от него данни са в принципен план и без да съдържат никаква конкретика за случая. При това положение въз основа на неговите показания не могат да бъдат изградени каквито и да било фактически изводи. Ето защо в случая административното обвинение се явява недоказано. Поради това и тъй като АНО не е ангажирал годни доказателства в подкрепа на повдигнатото административно обвинение, то атакуваното НП следва да бъде отменено, тъй като същото не е доказано по несъмнен и категоричен начин, в съответствие с изискванията на чл. 303, ал. 2 от НПК, приложими на основание чл. 84 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-021061 от 15.10.2021 г., издадено от началника на група към ОПП-СДВР, с което на Д. А. Ф. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движението по пътищата.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____